

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Dijane Vidović, Senke Orlić-Zaninović i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva B. C. iz Z., na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2020.

p r e s u d i o j e

Ukidaju se sljedeće odredbe Odluke o kontroli plaćanja mjesečne pristojbe i načinu objave prijavnika Hrvatske radiotelevizije, broj: 36-705/2019-50801 od 18. lipnja 2019.:

- članak 4. točka 4.2. u dijelu koji glasi:

„na službenom obrascu HRT-a koji je priložen ovoj Odluci i čini njezin sastavni dio“

- članak 5. točka 5.4. u cijelosti
- članak 5. točka 5.8. u cijelosti.

Obrazloženje

B. C. iz Z. podnijela je zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o kontroli plaćanja mjesečne pristojbe i načinu objave prijavnika Hrvatske radiotelevizije, broj: 36-705/2019-50801 od 18. lipnja 2019.

U zahtjevu se ističe da je osporavana Odluka vrlo slična Odluci o načinu kontrole plaćanja mjesečne pristojbe od 24. siječnja 2012. čije je odredbe Visoki upravni sud ukinuo presudom, poslovni broj: Usoz-322/13-5 od 30. lipnja 2015. Budući da se osporavana Odluka iz 2019. u bitnome ne razlikuje od ranije, nezakonite Odluke, podnositeljica predlaže da Visoki upravni sud pokrene postupak ocjene zakonitosti Odluke od 18. lipnja 2019. na temelju članka 83. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS). Podnositeljica se poziva na odredbe Ustava Republike Hrvatske o nepovredivosti doma, ograničenjima pretrage doma i zaštite osobnih podataka. Navodi da su odredbe članka 5. stavaka 4. i 8. osporavane Odluke u nesuglasju sa Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji („Narodne novine“, 137/10., 76/12. i 78/16.; u daljnjem tekstu: ZoHRT-u) kojim djelatnicima Hrvatske radiotelevizije nisu dana tako široka ovlaštenja kakva proizlaze iz članka 5. stavaka 4. i 8. osporavane Odluke. Iz sadržaja zahtjeva može se zaključiti da podnositeljica predlaže ukidanje članka 2. točke 2.10., članka 4. točke 4.2. te članka 5. točaka 5.4. i 5.8. Odluke. Podnositeljica osporava i Obrazac za objavu obveze plaćanja mjesečne pristojbe koji je sastavni dio osporavane Odluke.

Budući da uz zahtjev nije dostavljena pojedinačna odluka koja se temelji na osporavanom općem aktu, Sud je osporavanu Odluku razmotrio na temelju članka 83. stavka 2. ZUS-a, smatrajući da ovaj predmet ima šire značenje koje prelazi okvire pojedinačnog slučaja.

Zahtjev je dostavljen na očitovanje donositelju osporenog akta, Glavnom ravnatelju Hrvatske radiotelevizije. U očitovanju je navedeno da je zahtjev podnesen po proteku zakonom propisanog roka, slijedom čega Hrvatska radiotelevizija (u daljnjem tekstu: HRT) predlaže odbacivanje zahtjeva. Podredno se navodi da je prije donošenja osporavane Odluke proveden postupak savjetovanja s javnošću u skladu sa Zakonom o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.) s ciljem sudjelovanja što većeg broja zainteresiranih osoba. U tom je postupku pristigao samo jedan prijedlog koji nije usvojen zbog njegove neusklađenosti sa ZoHRT-om. Pored toga donositelj osporavanog akta ističe da je osporavana Odluka usklađena s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4. 5. 2016.). Odluku je donio Glavni ravnatelj HRT-a na temelju ZoHRT-u i Statuta HRT-a. Odluka je objavljena na oglasnoj ploči HRT-a 18. lipnja 2019. i tada stupila na snagu. Isti dan je Odluka objavljena na teletekstu HRT-a, web stranici HRT-a te na intranetu HRT-a. Donositelj nadalje navodi da je nakon presuda Visokog upravnog suda na koje se podnositeljica poziva HRT donio još dvije odluke (obje od 27. kolovoza 2015.) te smatra neutemeljenom podnositeljčinu tvrdnju da je osporavana Odluka u bitnome ista kao odluke u kojima je više odredaba proglašeno nezakonitima. U odnosu na podnositeljčin navod da su člankom 2. točkom 2.10. osporavane Odluke povrijeđene ustavne odredbe o zaštiti osobnih podataka donositelj općeg akta ističe da HRT obrađuje osobne podatke obveznika mjesečne pristojbe u Republici Hrvatskoj u svrhu prikupljanja pristojbe kao javnog izvora financiranja javnih djelatnosti HRT-a u skladu sa ZoHRT-om. Pravna osnova obrade osobnih podataka temelji se na izvršavanju službene ovlasti utvrđene ZoHRT-om. Korištenje osobnih podataka obveznika dopušteno je isključivo u tu svrhu. Na vođenje i korištenje evidencije primjenjuje se Opća uredba o zaštiti podataka. Ističe kako je jedno od osnovnih načela Opće uredbe o zaštiti podataka načelo točnosti što znači da je HRT u svrhu zaštite tog načela obavezan provjeravati osobne podatke obveznika plaćanja pristojbe u službenim bazama tijela državne uprave. Donositelj općeg akta nadalje ističe da nije jasno na koji bi način članak 4. točka 4.2. osporavane Odluke povrijedio ustavne odredbe o nepovredivosti doma i ograničenjima koja se odnose na pretragu, kao što smatra podnositeljica. Što se tiče članka 5. točaka 5.4. i 5.8. osporavane Odluke donositelj navodi da se te odredbe temelje na člancima 34. i 36. ZoHRT-a. Budući da ZoHRT nije uredio način kontrole korištenja prijavnika odnosno objavljenog prijavnika, to je HRT, na temelju članka 36. stavka 1. ZoHRT-a, uredio osporavanom Odlukom. Navodi da je HRT ovlašten utvrđivati vlasništvo/posjed prijavnika na temelju dokaza o nabavi odnosno posjedovanju prijavnika kako bi utvrdio vremensko razdoblje za koje je određena osoba dužna plaćati mjesečnu pristojbu. Vlasništvo odnosno posjed prijavnika osnova je za plaćanje mjesečne pristojbe, a kako ZoHRT-om nije uređen način utvrđivanja vlasništva odnosno posjedovanja prijavnika, to je HRT uredio osporavanom Odlukom, ne izlazeći izvan okvira ZoHRT-a. Predlaže odbijanje zahtjeva.

Osporavanu Odluku donio je Glavni ravnatelj HRT-a na temelju članka 21. stavka 1. i članka 36. stavka 1. ZoHRT-a te članka 15. stavka 1. točke 27. Statuta HRT-a („Narodne novine“, 14/13.). Odluka je objavljena na oglasnoj ploči HRT-a dana 18. lipnja 2019. i tada je stupila na snagu. Isti dan je Odluka objavljena na teletekstu HRT-a, web stranici HRT-a te na intranetu HRT-a.

Osporavanom je Odlukom HRT uredio način naplate i provođenja kontrole plaćanja mjesečne pristojbe te način odjave radijskih i televizijskih prijavnika odnosno drugih uređaja za prijam radijskog ili audiovizualnog programa na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom.

Osporavane odredbe Odluke propisuju:

Članak 2.

...

2.10. HRT ima pravo, u skladu s člankom 5. ove Odluke, prikupljati podatke obveznika plaćanja pristojbe na način da oni nisu dobiveni od obveznika. HRT će po takvoj prijavi

dostaviti obvezniku informaciju o obradi njegovih podataka u razumnom roku u skladu s postupcima komunikacije s obveznikom.

Članak 4.

...

4.2. Zahtjev za objavu obveze plaćanja mjesečne pristojbe podnosi se HRT-u na službenom obrascu HRT-a koji je priložen ovoj Odluci i čini njezin sastavni dio, neposredno ili putem punomoćnika u pisanom obliku na urudžbeni odjel HRT-a ili putem pošte preporučenom pošiljkom. Potpis obveznika plaćanja mjesečne pristojbe, odnosno potpis punomoćnika obveznika plaćanja mjesečne pristojbe koji nije odvjetnik na zahtjevu za objavu mora biti vlastoručan.

Ako se zahtjev podnosi putem punomoćnika, neovisno o tome je li punomoćnik odvjetnik ili nije, zahtjevu je potrebno priložiti i valjano izdanu punomoć na kojoj je vlastoručan potpis obveznika plaćanja mjesečne pristojbe. HRT može od obveznika plaćanja mjesečne pristojbe tražiti dopunu podataka ako na osnovi dostavljenih podataka ne može provesti objavu prijavnika.

Članak 5.

...

5.4. Ovlaštena osoba HRT-a ovlaštena je utvrđivati vlasništvo, odnosno posjedovanje prijavnika koji nije prijavljen, te vlasništvo i/ili posjedovanje prijavnika za koji je obveznik objavio obvezu plaćanja mjesečne pristojbe. Ovlaštena osoba HRT-a navedeno vrši na osnovi dokaza o nabavi Prijavnika ili na osnovi drugih dokaza kojim se može utvrditi vremensko razdoblje vlasništva, odnosno posjedovanja prijavnika za koji je objavljena obveza plaćanja mjesečne pristojbe, te je ovlaštena na osnovi takvih dokaza izvršiti prijavu i naplatu obveze plaćanja mjesečne pristojbe za vremensko razdoblje u kojem se nije plaćala mjesečna pristojba, najviše do godinu dana unatrag, a zaključno s mjesecom u kojem je izvršena kontrola.

...

5.8. Obveznik plaćanja mjesečne pristojbe, neovisno o tome je li evidentiran kao obveznik, dužan je omogućiti ovlaštenoj osobi HRT-a uvid u činjenicu vlasništva i/ili posjedovanja prijavnika za koji je objavio obvezu plaćanja mjesečne pristojbe, uvid u činjenicu vlasništva, odnosno posjeda svih prijavnika koje posjeduje te je u slučaju vlasništva, odnosno posjeda prijavnika dužan predložiti dokaz o datumu nabave prijavnika, odnosno datumu registracije motornog vozila koji ima ugrađen prijavnik kako bi se utvrdilo vremensko razdoblje u kojem se nije plaćala mjesečna pristojba. Ako obveznik plaćanja mjesečne pristojbe prilikom obavljanja kontrole plaćanja mjesečne pristojbe od strane ovlaštene osobe HRT-a odbije platiti neplaćenu mjesečnu pristojbu i/ili odbije omogućiti uvid u činjenicu vlasništva, odnosno posjeda prijavnika ili mu je nepoznat datum nabave prijavnika, službena osoba HRT-a o tome će sastaviti zapisnik kojim se utvrđuje da obveznik ima u vlasništvu i/ili posjedu neprijavljeni, odnosno prijavnik za koji je objavio obvezu plaćanja mjesečne pristojbe. Ako po pozivu na prijavu (opomena po zapisniku) dostavljenju na temelju zapisnika o izvršenoj kontroli obveznik plaćanja mjesečne pristojbe u zakonskom roku od 30 dana ne prijavi obvezu plaćanja mjesečne pristojbe, dan izvršene kontrole službene osobe HRT-a smatrat će se danom počinjenja prekršaja. Zapisnik supotpisuju službena osoba HRT-a i obveznik plaćanja mjesečne pristojbe. Ako obveznik plaćanja mjesečne pristojbe odbije potpisati zapisnik, ovlaštena osoba HRT-a o tome će sastaviti bilješku na zapisniku uz navođenje razloga zbog kojih obveznik plaćanja mjesečne pristojbe odbija potpisati zapisnik. Na temelju navedenog zapisnika HRT ima pravo podnijeti optužni prijedlog prekršajnom sudu zbog počinjenja prekršaja propisanog odredbama Zakona o HRT-u.

Za ocjenu zakonitosti osporenih odredaba Odluke mjerodavne su odredbe članka 21. stavka 1. alineje 4., članka 34. stavaka 1. i 7. i članka 36. stavka 1. ZoHRT-a te članka 15. stavka 1. točke 27. Statuta HRT-a.

Mjerodavne odredbe ZoHRT-a propisuju:

Članak 21. stavak 1. alineja 4.

„Članak 21.

(1) Glavni ravnatelj HRT-a:

...

– donosi opće akte HRT-a, osim onih koje donosi Ravnateljstvo HRT-a, Programsko vijeće HRT-a i Nadzorni odbor HRT-a“

„Članak 34.

(1) Svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa (u daljnjem tekstu: prijamnik) na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan je HRT-u plaćati mjesečnu pristojbu utvrđenu člankom 35. stavkom 2. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(...)

(7) HRT vodi evidenciju obveznika mjesečne pristojbe u Republici Hrvatskoj. Na vođenje i korištenje evidencije primjenjuju se propisi o zaštiti osobnih podataka.“

„Članak 36.

(1) Osoba iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona ne plaća mjesečnu pristojbu ako prijamnik odjavi. Način odjave prijamnika i kontrole plaćanja mjesečne pristojbe utvrđuje HRT svojom odlukom.“

Članak 15. stavak 1. točka 27. Statuta HRT-a propisuje:

Članak 15.

(1) Glavni ravnatelj HRT-a:

27. obavlja i druge poslove te donosi i druge odluke u skladu sa Zakonom, ovim Statutom i drugim općim aktima HRT-a.“

Iz navedenih odredaba ZoHRT-a i Statuta HRT-a proizlazi da je osporavani opći akt donijelo zakonom ovlašteno tijelo (Glavni ravnatelj HRT-a).

Obveza plaćanja mjesečne pristojbe HRT-u, kojoj podliježe svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom, proizlazi iz zakona (članak 34. stavak 1. ZoHRT-a). Obveza plaćanja mjesečne pristojbe ne postoji ako se prijamnik odjavi (članak 36. stavak 1. ZoHRT-a).

Zakonodavac je ovlastio HRT da svojom odlukom propiše način odjave prijamnika i kontrole plaćanja mjesečne pristojbe (članak 36. stavak 1. ZoHRT-a). Međutim, prema stajalištu ovoga Suda izraženom u presudama, poslovni broj: Usoz-321/13-5 od 30. lipnja 2015. i poslovni broj: Usoz-322/13-5 od 30. lipnja 2015., donesenima u postupku ocjene zakonitosti Odluke HRT-a o načinu odjave prijamnika od 24. siječnja 2012. i Odluke HRT-a o načinu kontrole plaćanja mjesečne pristojbe od 24. siječnja 2012., ta ovlast nije neograničena i HRT ne smije izaći iz zadanog pravnog okvira te svojim aktom, koji donosi radi provedbe zakona, propisati prava i obveze za koje nema zakonsku ovlast, a koje normiranje bi bilo protivno drugim propisima više pravne snage ili kojim bi bila kršena neka druga ustavna i zakonska prava građana.

S obzirom na podnositeljčine navode kojima obrazlaže nezakonitost osporavanog općeg akta kao i sadržaj osporavanih odredaba Odluke, u ovom objektivnom upravnom sporu valja poći od stajališta izraženih u presudama ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-321/13-5 od 30. lipnja 2015. i Usoz-322/13-5 od 30. lipnja 2015.

Presudom, poslovni broj: Usoz-321/13-5 od 30. lipnja 2015. djelomično su ukinute odredbe članka 3. točaka 3.3. i 3.4. Odluke o načinu odjave prijamnika od 24. siječnja 2012. U tom je postupku utvrđeno da je, propisujući način odjave prijamnika, donositelj osporavanog općeg akta, prekoračio svoje zakonske ovlasti te da osporavana Odluka u osporenom dijelu nije suglasna sa zakonom.

Ukinutom odredbom članka 3. točke 3.4. Odluke bilo je propisano da se zahtjev za odjavu Prijamnika podnosi isključivo na službenom obrascu HRT-a koji je priložen osporavanoj Odluci i čini njen sastavni dio. Izjava ovjerena kod javnog bilježnika koja je sadržana u Zahtjevu za odjavu prijamnika sadrži izjavu Obveznika plaćanja mjesečne pristojbe: (I) da izjavu daje pod kaznenom i materijalnom odgovornošću, (II) da više nema u vlasništvu i/ili posjedu Prijamnik, (III) da dopušta ovlaštenoj osobi HRT-a svakodobno

provođenje kontrole posjeda Prijamnika, (IV) da je upoznat s činjenicom da ga je u slučaju odbijanja, odnosno, onemogućavanja HRT-a u provođenju kontrole posjeda Prijamnika HRT ovlašten ponovno prijaviti za plaćanje mjesečne pristojbe.

Nezakonitost članka 3. točke 3.4. Odluke Sud je našao, među ostalim, u propisivanju mogućnosti svakodobne kontrole posjeda i/ili vlasništva prijamnika. Obrazlažući svoju ocjenu o nezakonitosti takvog normativnog rješenja, Sud je naveo da ZoHRT ne sadrži odredbe koje bi uredile način kontrole korištenja objavljenog prijamnika, odnosno način na koji bi ovlaštene osobe HRT-a, ne povrjeđujući ustavna načela nepovredivosti doma i zaštite privatnosti, mogle obavljati tu zadaću. Pored toga, Sud je utvrdio nezakonitost Odluke i u dijelu kojim je propisana svojevrsna sankcija za obveznika pristojbe u slučaju odbijanja, odnosno, onemogućavanja HRT-a u provođenju kontrole posjeda prijamnika na način da je HRT ovlašten ponovno prijaviti ga za plaćanje mjesečne pristojbe, a za što nema ovlaštenje u ZoHRT-u. Sud je istaknuo da prema odredbi članka 47. ZoHRT-a, korištenjem neprijavljenog prijamnika ili korištenjem prijamnika nakon objave obveznik pristojbe čini prekršaj za koji je propisana novčana kazna. Budući da su za prekršaje i prekršajne kazne nadležni prekršajni sudovi, Sud je ocijenio da je donositelj Odluke izašao iz zakonskih okvira, neovlašteno propisavši sankciju za neprijavljivanje prijamnika odnosno korištenje objavljenog prijamnika. U tim slučajevima HRT je protiv obveznika pristojbe mogao jedino podnijeti prekršajnu prijavu (optužni prijedlog) nadležnom prekršajnom sudu te pokrenuti prekršajni postupak, na što je kao pravna osoba s javnim ovlastima izravno ovlašten na temelju Prekršajnog zakona („Narodne novine“, 107/07., 39/13. i 157/13.).

Presudom, poslovni broj: Usoz-322/13-5 od 30. lipnja 2015. ukinute su odredbe članka 4. točaka 4.6. i 4.7. Odluke o načinu kontrole plaćanja mjesečne pristojbe od 24. siječnja 2012.

Ukinutom odredbom članka 4. točke 4.6. Odluke bilo je propisano da je obveznik plaćanja mjesečne pristojbe, neovisno o tome je li ili nije evidentiran kao obveznik, dužan na svakodobni bilo pisani bilo usmeni zahtjev ovlaštene osobe HRT-a omogućiti ovlaštenoj osobi HRT-a uvid u činjenicu vlasništva, odnosno, posjeda svih prijamnika koje posjeduje, te je u slučaju vlasništva, odnosno, posjeda prijamnika dužan predočiti dokaz o datumu nabave prijamnika, odnosno, datumu registracije motornog vozila koji ima ugrađen prijamnik.

Ukinutim točkom 4.7. Odluke bilo je propisano da je obveznik plaćanja mjesečne pristojbe, neovisno je li ili nije evidentiran kao obveznik dužan na svakodobni bilo pisani bilo usmeni zahtjev ovlaštene osobe HRT-a omogućiti ovlaštenoj osobi HRT-a uvid u činjenicu korištenja objavljenog prijamnika.

Nezakonitost članka 4. točaka 4.6. i 4.7. Odluke utvrđena je zbog propisivanja mogućnosti svakodobne kontrole posjeda i/ili vlasništva prijamnika.

Obrazlažući ovakav zaključak, Sud je u presudi istaknuo: „Izričaj navedenih odredbi dopušta interpretaciju da bi ovlaštena osoba HRT-a mogla bez ikakvih ograničenja ulaziti u domove građana radi utvrđivanja činjenica posjeda i/ili vlasništva prijamnika, dakle, propisati prava i obveze za koje nema zakonske ovlasti, a koje normiranje bi bilo protivno drugim propisima više pravne snage ili kojim bi bila kršena neka druga ustavna i zakonska prava.

... Prema mišljenju Visokog upravnog suda RH, ovlast HRT-a na uređenje kontrole plaćanja mjesečne pristojbe podrazumijeva propisivanje načina provedbe te kontrole, koja, međutim, ne smije biti takva da prekomjerno oduzima ili ograničava druga prava obveznika pristojbe (primjerice: prava na privatnost, prava na nepovredivost doma), pri čemu se treba imati u vidu da načelo zakonitosti nalaže da svako postupanje javnopravnog tijela radi provedbe zakona ili drugog propisa bude u granicama zakona.

Iz navedenih razloga nisu prihvatljive odredbe članka 4. predmetne Odluke prema kojima je obveznik pristojbe dužan na svakodobni usmeni zahtjev ovlaštene osobe HRT-a omogućiti toj osobi uvid u činjenicu vlasništva ili posjeda prijamnika, odnosno korištenja objavljenog prijamnika.“

Ocijenivši da odredbe članka 5. točaka 5.4. i 5.8. Odluke koja je predmet osporavanja u ovom sporu, u bitnom, na gotovo istovjetan način uređuju kontrolu plaćanja mjesečne pristojbe kao što je to bilo učinjeno Odlukom iz 2012. čije su sporne odredbe ukinute

presudom ovoga Suda od 30. lipnja 2015., Sud smatra da razlozi zbog kojih su ukinute odredbe Odluke iz 2012. opravdavaju stavljanje izvan snage članka 5. točaka 5.4. i 5.8. osporavane Odluke, pri čemu određene razlike u sadržaju članka 5. točaka 5.4. i 5.8. osporavane Odluke i ukinutih odredaba Odluke iz 2012. nisu tolike da bi omogućile (samo) djelomično ukidanje osporavanih točaka 5.4. i 5.8. Odluke.

Što se tiče članka 4. točke 4.2. osporavane Odluke, Sud je ocijenio da samo dio te odredbe koji se odnosi na obrazac zahtjeva za odjavu obveze plaćanja mjesečne pristojbe obveznika plaćanja (fizičke osobe) ne udovoljava zahtjevu zakonitosti budući da obrazac sadrži izjavu kojom osoba koja ponosi zahtjev dopušta HRT-u provođenje kontrole iznijetih činjenica, a među kojima je i vlasništvo odnosno posjed prijavnika. Preostali dio članka 4. točke 4.2. Odluke, prema ocjeni ovoga Suda, nije u nesuglasju sa zakonom.

Glede dijela zahtjeva koji se odnosi na članak 2. točku 2.10. osporavane Odluke, Sud ne nalazi da bi Odluka u tom dijelu bila nezakonita odnosno nesuglasna s Općom uredbom o zaštiti podataka s obzirom na činjenicu da je člankom 6. Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim je uređena zakonitost obrade podataka, propisano da je obrada zakonita ako je nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti vršitelja obrade (stavak 1. točka e) te ako je obrada nužna za potrebe legitimnih interesa voditelja obrade ili treće strane, osim kada su od tih interesa jači interesi ili temeljna prava i slobode ispitanika koji zahtijevaju zaštitu osobnih podataka, osobito ako je ispitanik dijete (stavak 1. točka f).

Slijedom navedenog, Visoki upravni sud je, na temelju članka 86. stavka 3. ZUS-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu, 30. studenoga 2020.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.